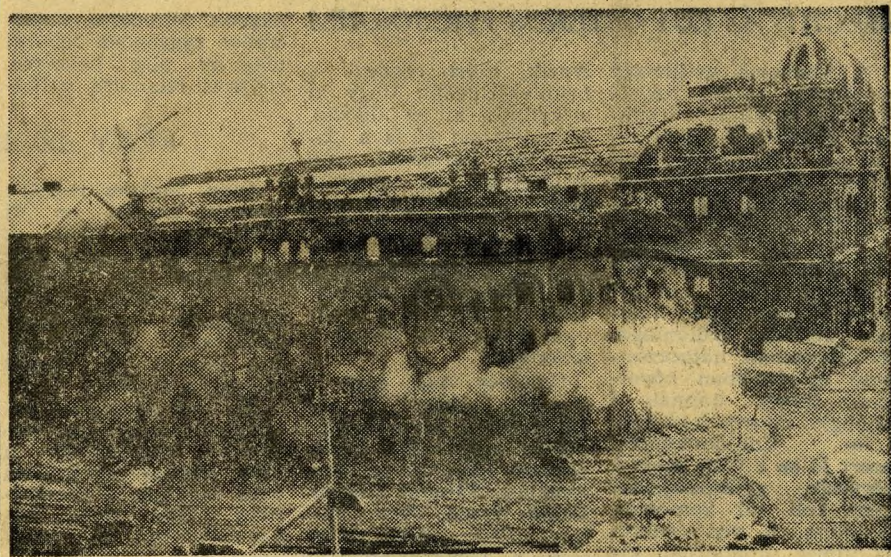

A HÁZROBBANTÁS SIKERÜLT

A galambok gyanútlanul szálltak a háztetőre. Gyúlik a nép, vagy öt-ezren szoronganak a Marx téren. Várják a nagy eseményt, a West-end-ház robbantását...

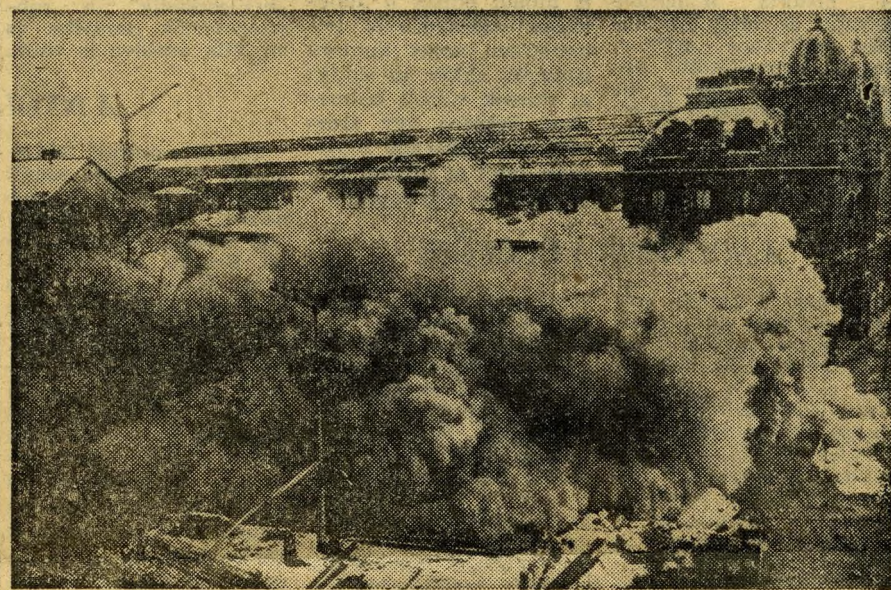
— Hátrébb, emberek, hátrébb — kiáltozzák a piros karszalagos mun-

lyettes főépítés-vezetője. — Kell a hely, a ház alatt nyomban megkezdjük, vagy tán inkább folytatjuk a Nyugati pályaudvar mélyállomásának úgynevezett délfel-színi, kapcsolatszerkezet-építési, réselési munkála-

tot. Mellettem egy kisdiák megrémül a detonációtól, a felcsapó porfelhőtől.

— Ne félj, öcsi, semmi az egész. Soha nagyobb robbanást ne halljál életedben — vigasztalja egy idősebb férfi.

— Gyönyörű, szép

kások meg a rendőrök. A közönség makacskodik, de aztán mégis elindul. Egy férfi annyira bámulja az épületet, hogy fényképezőgéppel beleesik az új villamos-pálya friss betonjába... Hiába, nem mindennapi látványban lesz része pillanatokon belül az embereknek.

Éles sípszó hallatszik. Megkezdődik a visszaszámlálás.

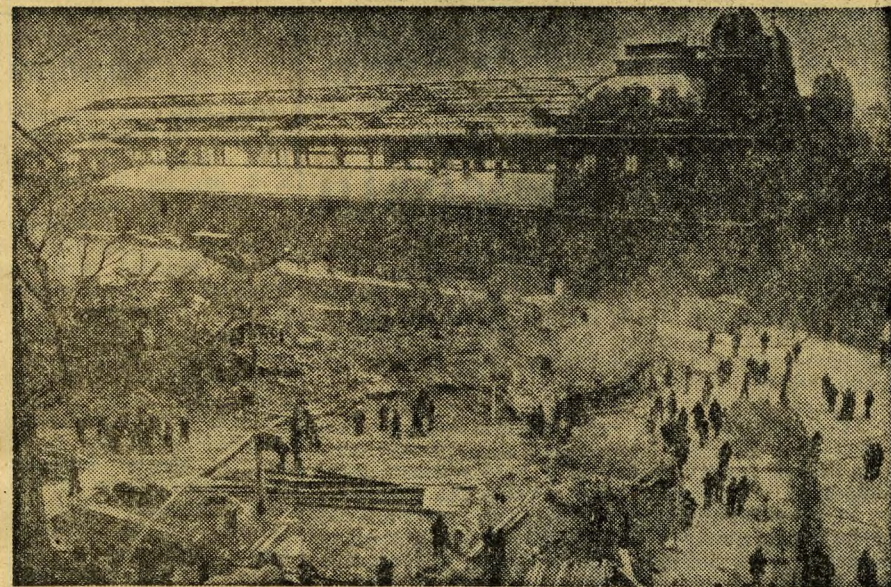
— Öt, négy, három, kettő, egy — és Orsó Pál vezető robbantómes-ter ebben a pillanatban elcsavarja a gépen a kapcsolót...

Robban a ház, a galambok riadtan felrepülnek, a fal megrogyan,

munka volt — dicsérik az emberek a robbantómestereket.

— Én még ilyen érdekes dolgot nem láttam életemben — ámuldozik egy hölgy, aki még a kutyáját is elhozta, hadd lássa.

— Sok nyugtalan óra előzte meg a mai napot

(Rédei Ferenc felvételei)

A robbantásvezető, Koczor László, az utolsó utasításokat adja ki. A Bányászati Kutató Intézet tudományos főmunkatársa, Bohus Géza, még igazít egyet a geofonon, amely segítségével méri a szomszédos épületben, s a megmaradó házban a rezgéseket, regisztrálják, aztán majd elemzik. A 650 lyukban már ott a 85 kilónyi paxit...

— Ez a leggyorsabb megoldás, meg a legjobb is — mondja Bódis Ferenc, a Közlekedési és Metróépítő Vállalat he-

mintha megállna egy pillanatra, aztán zuhan alá, oda, ahová tervezték, kiszámították. A 45 méteres ház, amely volt vasúti laktanya, örömlányok tanyája, majd lakóház, hatalmas kupacba hull. Öt másodpercig sem tartott...

— A házat elvágtuk, megmaradó része az építészvezetésnek ad ott-hont — mondja Bódis Ferenc.

Fényképezőgépek kattannak, amatőr filmfelvételők berregnek, sokan megörökítik ezt a ritka, vissza nem térő pillana-

— jegyzi meg Koczor László —, a környék tele házzal, s az úttest alatt „élő” közművekkel, s nem utolsósorban nekünk kellett garantálnunk a nézelődő emberek testi épségét. Tán ettől tartottunk a legjobban.

Felbőgnek a kotrógépek, megkezdődik a törmelék eltakarítása, megindul a forgalom, mint-ha mi sem történt volna. Csak alig öt másodperc alatt eltűnt egy ház...

M. Szabó Imre